

РЕШЕНИЕ

№ 6879

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 05.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1954** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 64, ал. 4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/

Образувано е по жалба на Р. И. Д., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора в [населено място], срещу Заповед № 10/08.02.2023 г., издадена от началника на затвора-С., с която е отказано преместването на лишения от свобода в затворническо общежитие от открит тип „К.“.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като при издаването ѝ не е взето предвид здравословното състояние на лишения от свобода. В съдебно заседание жалбоподателят, лично и чрез процесуалния си представител, поддържа подадената жалба. Моли същата да бъде уважена. Претендира разноска. Представени са писмени бележки.

Ответникът – Началникът на Затвора в [населено място] – в съдебно заседание и в постъпило по делото писмено становище оспорва жалбата и моли тя да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Р. И. Д., изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в Затвора в [населено място]. Постъпил е на 01.08.2008 г., като по отношение на него са приведени в

изпълнение следните наказания:

1. С начало 04.07.2008 г. по отношение на лицето е приведено в изпълнение наказание лишаване от свобода по НЧД № 377/14 на РС Бяла/първа група/ осъден на 1 година лишаване от свобода - изтърпяна на 20.03.09 г.;

2. От 20.03.2009 г. изтърпява наказание от 9 години определено с НЧД № 377/14 на РС Бяла/втора група/ с пр.арест от 2 години и прекъсване и отклонение общо 7 години, 4 месеца и 15 дни.

3. След това ще изтърпява наказание от 3 години по ЧНД № 288/22 на РС Р..

Първоначално от съда е определен строг режим, считано от 15.08.2008 г.

На 31.01.2023 г. Р. И. Д. е подал молба до началника на Затвора в [населено място] с искане да бъде преместен в ЗО от открит тип за до изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“.

По делото е приложен доклад от 03.02.2023 г. от ИСДВР, относно подадената молба за преместване. В него е отразено, че лицето е наказвано дисциплинарно за допуснати нарушения. За времето на престой в Затвора в [населено място] не се е включвало в организирани мероприятия. Формално е изявило желание за трудова дейност, но здравословното му състояние изисква преценка от лекар, за да му бъде осигурена подходяща работа. При засягане на личните му интереси е възможно да реагира гневно. С цел задоволяване на личните си нужди отправя необосновани искания към администрацията на затвора. Лицето е недобронамерено и манипулативно в отношението си към пенитенциарния персонал. Към момента на изготвянето на доклада не са налице данни за трайни положителни промени в поведението на лицето. По делото е приложено становище от гл. инсп. Д. Г. – НС „СДВР“, в което е посочено, че лишеният от свобода е изтърпял и от наложеното му наказание, но към момента не са налице положителни промени в нагласите и поведението на осъденото лице, като същото изтърпява дисциплинарно наказание.

Представено е становище от гл. инспектор Р. Д. – заместник-началник по „Режимно-надзорна и охранителна дейност“, в което е посочено, че рискът по отношение на вредите спрямо обществото е висок. Посочено е, че осъденият изтърпява наказанието си в условията на строг режим, което е процесуална пречка за удовлетворяване на молбата му. Изразено е отрицателно становище за преместване на лишения от свобода.

Във връзка с подадената от лицето молба е издадена Заповед № 10/08.02.2023 г. от началника на затвора-С., с която е отказано преместването на лишения от свобода в затворническо общежитие от открит тип „К.“.

В хода на съдебното производство от ответника и от жалбоподателя са представени допълнително писмени доказателства / л.78-100, л.103, л.114, л.128 от делото/. Представени са и писмени доказателства от трето неучастващо в процеса лице / л.118 -125 от делото/.

По делото е разпитана и свидетелката А. Ч., инспектор „Социални дейности“ в Затвора в [населено място]. Свидетелката е посочила, че работи с жалбоподателя, като е правила предложения за поощрения на същия, но същите са били отказани. По отношение на лицето, което е изготвило затворническото досие на жалбоподателя, посочва че не го познава.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149 от АПК, във връзка с чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на

оспорване пред съд акт, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС – Началникът на Затвора в [населено място].

Заповедта отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, като съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактическите и правни основания, послужили за издаването ѝ. При издаването ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения. В хода на проведеното административно производство са изпълнени разпоредбите на ЗИНЗС. Изискани са становища от органите, изброени в чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС. С оглед на горното не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорената заповед.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС, лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип.

За да бъде приложена тази разпоредба, следва да са налице кумулативно две предпоставки - лицата да са показали добро поведение; - да са изтърпели най-малко една четвърт от наложеното им наказание, но не по-малко от 6 месеца в затвор или в ЗО от закрит тип.

По делото не е спорно, че лишеният от свобода е изтърпял една четвърт от наложеното му наказание „лишаване от свобода“, както е посочено и в издадената заповед.

По отношение на втората предпоставка, видно от становищата и докладите, въз основа на които е издадена процесната заповед, не може да се направи безспорен извод, че лишеният от свобода е показал добро поведение, тъй като не са налице категорични данни за поправяне на лицето. Лишеният от свобода е наказван многократно за извършени дисциплинарни нарушения, като изтърпява дисциплинарно наказание към момента на подаване на молбата за преместване. Налице са и данни, че той е недобронамерен, както и че рискът от рецидив при него е висок. Без значение за преценка на основателността на молбата за преместване е здравословното състояние на лишения от свобода, тъй като то не е сред законоустановените предпоставки, при чието наличие молбата следва да бъде уважена.

Правилен е изводът на решаващия орган, че не са изпълнени условията на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС за преместване на лишения от свобода за доизтърпяване на наказанието в ЗО от открит тип, тъй като не е налице втората предпоставка – лицето да е показало добро поведение. Тази предпоставка не се установява нито от представените по делото писмени доказателства, нито от гласните такива, показанията на разпитания по делото свидетел, които съдят намира за твърде общи, без съответната конкретика.

Правилен е и изводът, че нормата на чл. 65, ал. 3 от ЗИНЗС, според която в затворническите общежития от открит тип се прилагат общ и лек режим също представлява пречка за удовлетворяване на молбата за преместване. Видно от административната преписка, на лицето е определен строг режим на изтърпяване на наложеното наказание, като по делото не са представени доказателства режимът да е

бил променен. Този факт не се оспорва от жалбоподателя. Дори и да са налице предвидените в нормата на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС предпоставки по отношение на лицето, то не съществува законова възможност същото да бъде преместено в ЗО от открит тип.

За пълнота следва да се отбележи, че ЗИНЗС дава възможност на компетентния орган да разпорежи преместване, когато са налице изискуемите предпоставки, но не установява императивно задължение. Решението дали да бъде приложена тази възможност по отношение на определено лице е предоставена на преценката на административния орган, който действа в условията на оперативна самостоятелност.

С оглед изложеното съдът приема, че оспорената заповед е законосъобразна, поради което подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27ж от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Р. И. Д., изгърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора в [населено място], срещу Заповед № 10/08.02.2023 г., издадена от началника на Затвора в [населено място], с която е отказано преместването на лишения от свобода в затворническо общежитие от открит тип „К.“.

ОСЪЖДА Р. И. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ сумата от 80 лв./осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС.

СЪДИЯ: